

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **S. K.**, zastoupeného JUDr. Danielou Trávníčkovou, advokátkou se sídlem Blansko, Svitavská 1018/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2013, č.j. JMK 121558/2012, sp. zn. S-JMK 121558/2012/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Blansko ze dne 27. 9. 2012, č.j. MBK8500/2012/VNV/42, sp. zn. SMBK8500/2012/VNV. Městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam bodů v jeho evidenční kartě řidiče. Žalobcovy námitky se týkaly tří přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaných ve dnech 27. 2., 29. 2. a 9. 3. 2012 a spočívajících v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za každý z uvedených přestupků byl proveden záznam 3 bodů. Po záznamu těchto devíti bodů tak žalobce ke dni 9. 3. 2012 dosáhl celkového počtu 12 bodů.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že žalovaný se nezabýval meritem věci, nevypořádal se s právní argumentací plynoucí z rozsudků Nejvyššího správního soudu ve věcech skutkově takřka totožných.

[3] Pro přípustnost vydání rozhodnutí v blokovém řízení je nutné kumulativní splnění dvou podmínek, jednak osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna zaplatit pokutu, a jednak přestupek musí být spolehlivě zjištěn. Zároveň musí být pokutový blok podepsán přestupcem.

[4] Přestupky ze dne 27. 2., 29. 2. a 9. 3. 2012, kterých se měl žalobce dopustit tím, že měl jet bez připoutání bezpečnostním pásem, nebyly spolehlivě zjištěny. Pokud byl žalobce již v době silniční kontroly držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se nepřipoutáním se bezpečnostními pásy dopustit protiprávního jednání, za které by jej bylo možno postihnout, neboť zde absentuje materiální stránka přestupku. Pro naplnění přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu není podstatné, zda přestupce předložil hlídce oprávnění, rozhodující je, zda oprávnění v danou dobu objektivně existovalo a umožňovalo jeho držiteli nebýt za jízdy připoután. Existuje-li objektivně takový doklad, tak i v případě podepsání a úhrady pokutového bloku nemohou být přestupci strženy body za přestupek dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, což musí být vzato v úvahu v rámci námitkového řízení. Tyto závěry plynou z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-106.

[5] Žalobce ještě před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně předložil doklad, který vystavil jeho ošetřující lékař MUDr. H. dne 22. 2. 2012 na dobu do 25. 3. 2012, po tuto dobu mohl být žalobce ze zdravotních důvodů za jízdy nepřipoután bezpečnostním pásem. Tedy v době, kdy mělo dojít ke spáchání přestupků, byl žalobce držitelem příslušného oprávnění, takže se objektivně nemohl dopustit přestupku dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Čistě hypoteticky se mohl dopustit pouze přestupku podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, nepředložení dokladu vyžadovaného zvláštním právním předpisem, za nějž se však body nezapočítávají. Námitkou, že žalobce nemohl naplnit materiální stránku předmětného přestupku, se správní orgány nezabývaly.

[6] Žalobce ovšem i přesto činí sporným, že by hlídce uvedený doklad nepředložil. Nepravdivý údaj, že žalobce lékařské potvrzení nevlastní, vepsal do pokutového bloku

policista dodatečně. Žalobce neměl možnost takový postup policisty jakkoliv ovlivnit. To však nic nemění na realitě, že příslušné lékařské potvrzení existovalo.

[7] Vzhledem k tomu, že se žalobce v uvedených dnech nemohl dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, byly mu protiprávně zaznamenány v kartě řidiče 3 krát 3 body. Na tom nic nemůže změnit ani to, že žalobce uhradil pokutu. Tu v prvním případě uhradil zcela nedůvodně na osobní nátlak policisty a rovněž proto, že není právně vzdělán a nevěděl, jak na místě situaci jinak řešit. Jako nejjednodušší řešení se jevilo nevelkou pokutu na místě zaplatit a vyhnout se problémům. Samotné zaplacení pokuty však ještě neznamená, že blokové řízení bylo provedeno v souladu se zákonem, k tomuto závěru je třeba ještě naplnění i druhé podmínky, kterou je spolehlivé zjištění stavu věci. Tato druhá podmínka však v daném případě naplněna nebyla. Zaplacení pokuty v tísní na nátlak policisty, který odmítl reflektovat zdravotní potvrzení, může dosvědčit žalobcův spolujezdec Z. K., jehož ostatně žalobce jako svědka navrhl již v rámci podaných námitek.

[8] Ve dvou zbývajících případech pak žalobce uhradil pokutu za zcela jiné přestupky, s jejichž spácháním nejsou spojeny žádné trestné body. Spáchání těchto přestupků bylo žalobci policisty sděleno. Dne 29. 2. 2012 žalobce vjel do zákazu vjezdu v Rájci-Jestřebí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Dne 9. 3. 2012 mu byla udělena pokuta ve výši 200 Kč za to, že u sebe neměl platnou „zelenou kartu“ jako doklad o zaplacení povinného ručení.

[9] Žalobcova argumentace, že přestupek nespáchal, resp. že mu byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů, byla relevantní a souladná s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Tvzení žalobce byly správní orgány povinny zkoumat, v tomto ohledu měly též důkazní povinnost. Přesto žalobce v řízení sám navrhoval svědky k prokázání svých tvrzení. Správní orgány ale věc posoudily zcela formalisticky. Nezkoumaly pravdivost údajů uvedených na pokutových blocích, ani pravost podpisů, přestože žalobce pochybení v tomto směru namítal.

[10] Nesprávný je též závěr městského úřadu na straně 9 jeho rozhodnutí, že není předmětem řízení zkoumat, zda podpis na pokutových blocích je vlastním podpisem žalobce. Žalovaný pak dospěl k závěru, že podpisy na pokutových blocích jsou žalobce, aniž by k tomuto provedl jakékoliv důkazy. Rozhodnutí v blokovém řízení je přitom vydáno vystavením pokutového bloku a jeho podpisem obviněným z přestupku. Tímto podpisem obviněný stvrzuje svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení. Nepodepsaný pokutový blok či pokutový blok podepsaný jinou osobou než přestupcem, není dokladem o vydání rozhodnutí v blokovém řízení a nemůže být tudíž ani podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče.

[11] Ve správním spisu je založen zcela jiný pokutový blok s úplně jiným textem, než byl vyplněn na místě dne 27. 2. 2012. Podpis na tomto pokutovém bloku není podpisem žalobce, ale pouze jeho napodobeninou. Jde o pokutový blok č. G 1986623, série UG/2008. Dále je ve spise založen další pokutový blok č. G 1986624, série UG/2008, kde jsou předem vyplněné národně žalobce, v kolonce doba, místo a popis přestupkového jednání není uvedeno nic a podpis na tomto pokutovém bloku není rovněž podpisem žalobce. V námitkách i v odvolání

žalobce na tyto skutečnosti výslovně upozornil. Vysvětlení správního orgánu, že vzhledem k pokutě uložené ve výši 1 000 Kč byly vystaveny dva pokutové bloky v hodnotě 500 Kč, je zcela nepřijatelné. Pokutový blok série č. G 1986624, série UG/2008, neodpovídá § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, neboť postrádá potřebné náležitosti. Na pokutovém bloku č. G 1986623, série UG/2008, je uvedena výše pokuty 1 000 Kč. Tento vadný postup, navíc ve spojitosti s žalobcovým tvrzením, že podpis na tomto pokutovém bloku není jeho, nemůže vyústit v jiný závěr, než že údajný přestupek spáchaný dne 27. 2. 2012 nebyl v blokovém řízení řádně projednán. Předmětné pokutové bloky tak nemohou být podkladem pro zápis bodů v kartě řidiče.

[12] Je-li součástí správního spisu pokutový blok, který není řádně vyplněn dle zákona, nelze vyloučit, že i v dalších řešených případech mohlo jít o obdobně nepřijatelný postup osoby disponující s těmito pokutovými bloky, které mohly být následně libovolně vyplněné. Uvedené skutečnosti vzbuzují velké pochybnosti o řádné činnosti policejního orgánu. Nelze vyloučit, že pokutové bloky založené ve spise byly předtím nějakou neznámou osobou podepsané a doba, místo a popis přestupkového jednání bylo vyplněno až dodatečně. Od 1. 1. 2013 byly zavedeny nové pokutové bloky, a to z důvodu, aby jak přestupce, tak i oprávněná úřední osoba, obdrželi shodnou verzi rozhodnutí, a bylo též zamezeno neoprávněnému zacházení s pokutovými bloky a jejich případnému dodatečnému pozměňování. Ze zprávy Ministerstva financí plyne, že v některých případech docházelo k manipulaci či falšování již vydaných pokutových bloků, a proto přistoupilo k tomuto opatření. I v žalobcově případě mohlo k manipulaci dojít, již samotná možnost existence prázdného pokutového bloku ve správním spisu je toho dokladem. V této souvislosti žalobce navrhl vypracování znaleckých posudků z oboru písmoznalectví na prokázání tvrzení, že podpisy na pokutových blocích nejsou jeho vlastnoručními podpisy.

[13] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí městského úřadu, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Ve vyjádření k žalobě žalovaný zejména uvedl, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 118/2011 žalobce použil pouze určité pasáže. Podstatu tohoto rozsudku však v nyní souzené věci nelze použít, neboť správní orgány vycházely nejen z oznámení policie, ale též ze samotných pokutových bloků, které byly v řízení obstarány. K jednotlivým přestupkům a obsahu souvisejících pokutových bloků pak žalovaný zopakoval argumentaci použitou již v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž současně odkázal. Dodal, že po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 118/2011 zaznamenal při své úřední činnosti ve zvýšené míře případy, kdy se účastníci na základě následně doložených lékařských potvrzení domáhají v rámci námitkového řízení výmazu provedených záznamů bodů za přestupky spočívající v nepřipoutání se bezpečnostními pásy za jízdy, projednané s nimi v blokových řízeních, a to i přesto, že bloky obsahují všechny zákonem stanovené náležitosti. Smyslem uvedeného rozsudku však nebylo umožnit zpětné předkládání lékařských potvrzení přestupci v námitkovém řízení, nýbrž pouze přinutit správní orgány k řádnému zjištění skutkového stavu prostřednictvím samotných pokutových bloků.

IV. Replika žalobce

[15] V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že pokud se žalovaný snaží naznačit, že lékaři zpětně falšují existující zdravotní záznamy přestupců a vydávají jim nepravdivá potvrzení, měl by současně sdělit, zda v těchto případech zahájil s dotyčnými lékaři správní řízení či zda na ně podal trestní oznámení. V této souvislosti by pak měl též uvést, s jakým výsledkem byla tato řízení ukončena. Rovněž by se po správních orgánech dalo požadovat, aby při předložení takové lékařské zprávy v rámci řízení o námitkách provedl další šetření ke zjištění, zda je lékařské potvrzení založeno na reálném základě. Pokud žalovaný lékařská potvrzení za zfalšovaná nepokládá, pak není důvod, proč by je neměl respektovat. Z vyjádření žalovaného zároveň plyne, že odvolání bylo zamítnuto již z principu, tedy kvůli domněnce žalovaného, že se žalobce snaží účelově vyhnout zápisu bodů v kartě řidiče, podobně jako přestupci v jiných řízeních.

V. Posouzení věci soudem

[16] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí magistrátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[17] Předmětem sporu v dané věci je devět (3 x 3) bodů, které byly žalobci zaznamenány v registru řidičů na základě podkladů týkajících se jeho přestupků ze dne 27. 2., 29. 2. a 9. 3. 2012. Z rozhodnutí správních orgánů plyne, že tyto body byly žalobci zaznamenány za tentýž druh přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

[18] Jak vyplynulo ze správního spisu, městský úřad si po vznesení námitek žalobce vyžádal kopie příslušných pokutových bloků. Dle pokutového bloku série UG/2008, č. G 1986623-1986624, týkajícího se žalobcova jednání dne 27. 2. 2012, byla pokuta ve výši 1 000 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „9.25, Blansko, ul. Sadová, 27. 2. 2012, por. ust. § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb. – lék. potvr. nevlastní.“ Na bloku je dále vyznačena SPZ 4B3 7611.

[19] Dle pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou, série UM/2008, č. M 3310788, týkajícího se žalobcova jednání dne 29. 2. 2012, byla pokuta ve výši 500 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „16:20, 29. 2. 2012, Rájec-Jestřebí. Porušil ust. § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb. Pásy – lék. potvrzení nevlastní.“ Na bloku je dále vyznačena SPZ 4B3 7611.

[20] Dle pokutového bloku série JI/2006, č. I 2329678-2329679, týkajícího se žalobcova jednání dne 9. 3. 2012, byla pokuta ve výši 200 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1/k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „9. 3. 2012, 19:40, Boskovice, Sokolská, porušil

ustanovení § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – bezp. pásy, lékařské potvrzení nevlastní.“ Na bloku je dále vyznačena SPZ 4B3 7611.

[21] Ve všech případech byla totožnost žalobce ověřena dle OP 112755278. Na všech blocích je vyplněna též kolonka „*podpis přestupce*“.

[22] V rámci námitkového řízení žalobce předložil listinu *Lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů* vystavenou na jméno žalobce MUDr. V. H. dne 22. 2. 2012. Potvrzení bylo vydáno na dobu určitou, a to do 25. 3. 2012.

[23] Podstatou žaloby je v první řadě zejména právní názor žalobce, že posléze předloženým lékařským potvrzením prokázal, že se v inkriminovaném období nemohl dopustit porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a tedy předmětné pokutové bloky byly nezpůsobilé pro záznam bodů do registru řidičů. Žalobce se měl dopustit pouze jednání, za něž se body do registru nezaznamenávají.

[24] Soud se s tímto názorem, vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, neztotožnil.

[25] V první řadě je vhodné nastínit závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.

[26] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[27] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[28] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.*“ Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.*“

[29] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[30] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[31] Právě posledně označený rozsudek Nejvyššího správního soudu dává ve spojení s konkrétními okolnostmi nyní souzené věci odpovědi na většinu tvrzení vznesených v žalobě. Závěry z něj plynoucí jsou plně použitelné i v projednávané věci. Není na místě zde citovat celé jeho pregnantní odůvodnění, postačí uvést, že v dalším textu z něj bude soud vycházet a případně jej parafrázovat.

[32] V dané věci tedy soud shledal relevantními následující skutečnosti. Prvotním předpokladem náležitého zjištění a hodnocení skutkového stavu bylo, že správní orgány nevycházely toliko z oznámení policie o uložení blokové pokuty, ale za účelem přesného zjištění sankcionovaného jednání žalobce si opatřily i stejnopisy příslušných pokutových bloků. Z nich zjistily nejen to, že popisy skutků odpovídají popisům uvedeným v oznámeních policie, ale zejména fakt, že tyto popisy jsou dostatečně výstižné a určité pro posouzení, zda byla naplněna skutková podstata přestupku označeného policií současně uvedením ustanovení zákona o silničním provozu [§ 125 odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu]. Jak uvedeno již výše, ve všech blocích byl daný skutek popsán tak, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a současně nevlastnil příslušné lékařské potvrzení. Žalobce ve dvou případech pokutu za přestupkové jednání uhradil, v jednom případě se jednalo o pokutu na místě nezaplacenou, pokutové bloky převzal, všechny bloky jsou podepsány.

[33] Nejvyšší správní soud ve shora citované judikatuře dovodil zásadu nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti pokutového bloku jako pravomocného správního rozhodnutí *sui generis*. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, vyjádřeným posléze

podpisem žalobce na bloku, žalobce v souladu se zásadou *vigilantibus iura* převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání všech tří přestupků na místě, popř. v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku (tedy zejména s výslovně uvedeným údajem, že nevlastní lékařské potvrzení) a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích.

[34] Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. Tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat či eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.

[35] Do svého případného „odklizení“ (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci, svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. Správní orgány tedy v tomto ohledu nepochybily.

[36] Poukazoval-li žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-107, použil pouze určitou část v něm uvedené argumentace. Nejvyšší správní soud shledal pochybení správních orgánů v tom, že bez ohledu na námitky přestupce provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro provedení záznamu bodů. Názor, že pokud přestupce v době silniční kontroly disponoval lékařským potvrzením, nemohl se projednaným skutkem dopustit přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kasační soud vyslovil pouze hypoteticky, s předpokladem, že přestupce v době spáchání přestupku lékařské potvrzení, byť ne u sebe, skutečně měl, a to za účelem zdůraznění nezbytnosti odstranit pochybnost o povaze spáchaného přestupku.

[37] Jak konstatováno již výše, v nyní souzené věci správní orgány skutkový stav posuzovaly i s využitím stejnopisů příslušných pokutových bloků. Tyto hodnotily jako způsobilé pro záznam bodů, neboť v nich uvedený popis skutků byl jednoznačný (mimo jiné i v tom, že

žalobce nebyl držitelem lékařského potvrzení) a zcela dostačující pro přijetí závěru o naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125 odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

[38] Pokud jde o tvrzení žalobce ohledně problematiky podpisu jednotlivých bloků žalobcem, resp. záměny obsahu bloků, soud se v zásadě ztotožnil se závěry správních orgánů. Ve věci je podstatné, že každý blok je podepsán přestupcem, z čistě formálního hlediska tedy nelze říci, že by některé z rozhodnutí postrádalo tuto náležitost. Pokud jde o náhled materiální, nutno v prvé řadě zopakovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Cestou ke zpochybnění svého souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení (z důvodu udávaného zfalšování podpisu nebo záměny identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku) je dle již výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, žádost přestupce o obnovu řízení. V řízení o této žádosti by mohlo být mimo jiné provedeno též šetření za účelem zjištění, zda přestupce tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv. V nyní souzené věci lze uvést, že předmětné podpisy na první pohled nevykazují zásadní odlišnosti, které by byly způsobilé vyvolat apriorní podezření ohledně pravosti žalobcova podpisu. Argumentaci o zfalšování podpisu (zřejmě policisty), popř. o následném vyplnění pokutových bloků jiným textem, žalobce nepodložil hodnověrnými tvrzeními či skutečnostmi, ani důkazy. Posuzování pravosti podpisů žalobce na pokutových blocích v námitkovém řízení (či v řízení před soudem) by i z tohoto důvodu bylo zcela nepřipadné.

[39] V této souvislosti žalobce poukazoval též na to, že pokutový blok série UG/2008, č. G 1986624, týkající se žalobcova jednání dne 27. 2. 2012, je nedostatečně vyplněn. Soud se ovšem v tomto ohledu ztotožnil se závěry správních orgánů. Je zcela logické, že byly vypsány dva pokutové bloky po 500 Kč při celkové výši pokuty 1 000 Kč, přičemž z označení a datování obou dvou bloků je zřejmé, že spolu souvisí. Jsou tedy společně způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru.

[40] Zákonností rozhodnutí správních orgánů pak nemůže otřást ani tvrzení žalobce, že při projednávání přestupku dne 27. 2. 2012 byl policistou přinucen k úhradě pokuty, přestože se prokazoval lékařským potvrzením. Tato argumentace směřuje ke zpochybnění skutkových a právních závěrů policie, uvedených v předmětném bloku, a je tudíž pro účely daného řízení irelevantní. Obsah pokutového bloku by v tomto ohledu nemohl být zpochybněn ani svědeckou výpovědí žalobcova tehdejšího spolujezdce Z. K.

[41] Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do registru řidičů. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

[42] Nad rámec výše uvedeného nutno uvést, že soud si *ex officio* (tedy aniž by takovou námitku žalobce vnesl) povšiml, že ke dni vydání *Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského průkazu*

městským úřadem, tedy ke dni 16. 3. 2012, již nebylo možno mezi zaznamenané body započítávat 1 bod za přestupek spáchaný žalobcem dne 31. 3. 2011 spočívající v porušení povinnosti vyplývající ze zákazové značky „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)“ (B1), neboť k prve uvedenému datu již specifikované jednání nebylo uvedeno v příloze k zákonu o silničním provozu (Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání), a to s účinností od 1. 8. 2011 na základě novely zákona o silničním provozu provedené zákonem č. 133/2011 Sb. Tato skutečnost však nic nemění na zákonnosti městským úřadem vydaného oznámení, neboť i po odečtu předmětného bodu dosahoval žalobce zákonem požadované hranice 12 bodů.

VI. Závěr a náklady řízení

[43] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[44] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 22. 3. 2013, č. j. 29 A 10/2013-50, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

V Brně dne 29. září 2015

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v. z. Mgr. Petr Pospíšil, v.r.
člen senátu

(§ 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s.)

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá